

ДИРЕКТИВА 2001/46/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 юли 2001 година

за изменение на Директива 95/53/ЕО на Съвета относно определяне на принципите, ръководещи организацията на официалните инспекции в областта на храненето на животни и Директиви 70/524/ЕИО, 96/25/ЕО и 1999/29/ЕО за храненето на животни

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 152, параграф 4, буква б) от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора³,

като има предвид, че:

(1) безопасността на продуктите, предназначени за хранене на животни, е от основно значение и е необходимо да се гарантира, че продуктите пуснати в обращение в Общността, с цел хранене на животни, са безопасни. Директива 95/53/ЕО на Съвета от 25 октомври 1995 г. относно определяне на принципите, ръководещи организацията на официалните инспекции в областта на храненето на животни⁴, спомага за постигането на тази цел.

(2) Директива 74/63/ЕИО на Съвета се отменя с член 16 от Директива 1999/29/ЕО на Съвета от 22 април 1999 г. относно нежеланите вещества и продукти при храненето на животни⁵. Следователно, позоваванията на Директива 74/63/ЕИО трябва да бъдат изменени съгласно таблицата в приложение IV към Директива 1999/29/ЕО.

(3) що се отнася до пускането в обращение на продукти, предназначени за хранене на животни, необходимо е да се хармонизират дефинициите в областта на

¹ ОВ С 274 Е, 26.9.2000 г., стр. 28 и ОВ С 96 Е, 27.3.2001г., стр. 279.

² ОВ С 367, 20.12.2000 г., стр. 11.

³ Становище на Европейския парламент от 4 октомври 2000 г. (все още непубликувано в Официален вестник), общата позиция на Съвета от 12 февруари 2001 г. (ОВ С 93, 23.3.2001 г., стр.1) и Решение на Европейския парламент от 15 май 2001г. (все още непубликувано в Официален вестник). Решение на Съвета от 19 юни 2001 г.

⁴ ОВ L 265, 8.11.1995 г., стр.17. Директива, последно изменена с Директива 2000/77/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 333, 29.12.2000 г., стр. 81).

⁵ ОВ L 115, 4.5.1999 г., стр. 32.

храненето на животни, използвани в Директиви 70/524/ЕИО⁶, 95/53/ЕО и 96/25/ЕО⁷.

(4) сериозно заразяване с диоксин напоследък е възниквало на два пъти с продукти, предназначени за хранене на животни. Предвид извлечения опит от тези заразявания, необходимо е да се подобрят процедурите, прилагани в случаи, когато продукт за хранене на животни представлява сериозен риск за човешкото здраве, за здравето на животните или за околната среда, или когато са установени определени нарушения на Директива 1999/29/ЕО. Целта е, по този начин да се подобри управлението на рисковете, които биха попречили на нивото на защита на здравето на човека, на здравето на животните и на околната среда, предвидено в регламента на Общността относно храненето на животни, като в същото време се избегне банализирането на тези специални процедури, чрез систематичното им прилагане и при минимални проблеми.

(5) контролът на Комисията, провеждан след заразяването с диоксин на хранителната верига за хора и животни, показва, че държавите-членки са срещали трудности при справянето с такава необикновена криза. С оглед на придобития опит и за да може управляването на сериозните рискове, свързани с даден продукт за хранене на животни, да се извършва с равностойни гаранции за ефикасност в цялата общност, необходимо е да се въведат разпоредби, изискващи държавите-членки да разполагат с оперативни планове за намеса при спешни случаи, в областта на храненето на животни.

(6) когато в една или повече държави-членки възникне сериозен риск за здравето на човека, здравето на животните или за околната среда, дължащ се на продукти, предназначени за хранене на животни, и когато този риск не може да бъде достатъчно добре овладян от съответната(те) държава(и)-членка(и), наложително е Комисията да може да вземе всички необходими предпазни мерки и по-специално да бъде упълномощена да преустанови търговията с, и износа на, продукти за хранене на животни, от всички или от част от съответните държави-членки или да създаде специални условия за съответните продукти или вещества.

(7) Директива 1999/29/ЕО установява максимално допустимите граници за някои нежелани вещества и продукти в суровините за храни за животни и фуражи.

(8) вече е създадена система, която да подпомага информирането на държавите-членки от оператори, на всички етапи от производствената верига на храни, за определени случаи на неспазване на правилниците за нежеланите продукти и вещества. С оглед придобития опит и подобните мерки, предвидени в правилата на Общността за общата безопасност на продуктите, тази система следва да бъде

⁶ Директива 70/524/ЕИО на Съвета от 23 ноември 1970 г. относно добавките във фуражите (ОВ L 270, 14.12.1970 г., стр.1). Директива, последно изменена с Директива 1999/20/ЕО (ОВ L 80, 25.3.1999 г., стр. 20).

⁷ Директива 96/25/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно разпространението на фуражни суровини (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 35). Директива, последно изменена с Директива 2000/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 105, 3.5.2000 г., стр. 36).

подобрена и разширена, за да стане приложима при всички случаи, когато оператор открие, че продукт за хранене на животни представлява сериозен риск за човешкото здраве, здравето на животните или за околната среда.

(9) понастоящем, задължението да се информират другите държави-членки и Комисията, когато партида от суровини за храни за животни или фуражи, която не отговаря на максимално допустимите граници на нежеланите вещества или продукти, е възможно да бъде експедирана за други държави-членки.

(10) необходимо е тази система за бърз обмен на информация да бъде включена в Директива 95/53/ЕО и да се определят стандартни процедури за нейното действие, така че тя да може да бъде прилагана в бъдеще при всички случаи, когато даден продукт застрашава човешкото здраве, здравето на животните или околната среда и с цел подобряване на системата за контрол като цяло. За опростеност и ефективност, следва системата да се прилага също и в случая, когато държава-членка откаже продукт с произход от трета страна, при контрола му при внос. Тези стандартни процедури, чрез някои изменения, могат да бъдат същите като установените за обмена на информация при спешност, съгласно Директива 92/59/ЕИО на Съвета от 29 юни 1992 г. относно общата безопасност на продуктите⁸.

(11) не е възможно да се изброят всички потенциално опасни заразявания от биологичен или химически произход, които могат да възникнат случайно или вследствие незаконни действия, и които могат да повлияят на продукт, предназначен за употреба при хранене на животни.

(12) рискът, произтичащ от неправилно етикетирание или от обработка, експедиране, транспорт, съхранение или обработка, следва да бъде взет под внимание.

(13) за да се подобри ефикасността на системата за контрол и съответните мерки за контрол, държавите-членки се задължават, при подозрение за заразяване, представляващо сериозен риск за здравето на човека, здравето на животните или за околната среда, да потвърдят естеството и размера на заразяването и да положат всички усилия, за да идентифицират неговия произход, с цел откриване на всяко друго възможно заразяване.

(14) Директива 95/53/ЕО, изисква държавите-членки да изпращат на Комисията информация за резултатите от извършените проверки всяка година, преди 1 април 2000 г. за първи път. Предвижда се също тези доклади да бъдат използвани от Комисията за изготвяне и изпращане на общ синтезиран доклад за извършените проверки на ниво на Общността, заедно с предложение за координирана програма за проверки за следващата година. Информацията, относно заразяване, засягащо безопасността на продукт, който се използва при хранене на животни, се взема под внимание от държавите-членки и Комисията при определянето на приоритетите за годишните програми за координиран контрол. Цялата събрана информация за

⁸ ОВ L 228, 11.8.1992, стр. 24.

риска за здравето на човека, здравето на животните или за околната среда, свързана с предлагането на пазара и употребата на продукти за хранене на животни може да бъде много по-добре анализирана, когато е предоставена по хармонизиран и стандартизиран начин.

(15) предвид предходното, Директиви 95/53/ЕО, 70/524/ЕИО, 96/25/ЕО и 1999/29/ЕО следва да бъдат изменени,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 95/53/ЕО на Съвета се изменя и допълва, както следва:

1. Член 2, параграф 1 се изменя и допълва, както следва:

а) в буква а), второ тире се заменя, както следва:

„- Директива 1999/29/ЕО на Съвета от 22 април 1999 г. относно нежеланите вещества и продукти при храненето на животни*.

* ОВ L 115, 4.5.1999 г., стр. 32.”

б) буква д) се заменя, както следва:

„д) „продукт, предназначен за хранене на животни” или „продукт”: храна за животни или всяко вещество, използвано при храненето на животни;”

в) буква з) се заменя, както следва:

„з) „пускане на пазара” или „движение”: притежаването на продукт, предназначен за хранене на животни, с цел продажба, включително предлагане за продажба или всякаква друга форма на трансфер, свободен или не, на трети лица, и самата продажба и другите форми на трансфер.”

2. Следният член се добавя след член 4:

„Член 4 а

1. Държавите-членки съставят оперативни планове за намеса, като описват действия, които трябва да се прилагат незабавно, когато се открие, че продукт за хранене на животни, представлява сериозен риск за човешкото здраве, здравето на животните или за околната среда и определят правата и отговорностите, а също и каналите за разпространение на информация. Държавите-членки преразглеждат тези планове, по целесъобразност, по-специално с оглед на промените в организацията на провеждането на проверките и на придобития опит, включително този, натрупан от симулативни опити.

2. Държавите-членки изпращат на Комисията изготвените от тях оперативни планове за намеса, а също и всякакви изменения в тях.

3. Комисията проучва плановете и предлага на съответните държави-членки всякакви полезни изменения, за да се направи така, че оперативните планове за намеса на различните държави-членки да предлагат равностойни гаранции за ефективност. По целесъобразност, за постигане на тази цел, Комисията, като действа съгласно предвидената в член 23 процедура, може да издаде ръководство за хармонизиране на оперативните планове за намеса.”;

3. Член 12, параграф 1 се заменя, както следва:

„1. Компетентният орган на държавата-членка по предназначение може, на местата по предназначение, да проверява дали продуктите отговарят на разпоредбите на член 2, параграф 1, буква а), чрез недискриминиращи случайни проверки. По-специално, и само до степен, необходима за извършване на тези случайни проверки, държавите-членки могат да изискат операторите да информират този компетентен орган за пристигането на продуктите. Държавите-членки информират Комисията, когато прибегват до тази възможност.”;

4. В член 13, параграф 1, второ тире се заменя, както следва:

„- пречистване на продуктите, по целесъобразност”;

5. В член 14, първа алинея се заменя, както следва:

„В случай на унищожаване на продуктите, употреба за други цели, повторно изпращане в страната на произход или пречистване на продуктите, както е предвидено в член 13, параграф 1, държавата-членка по местоназначение, нотифицира незабавно държавата-членка по изпращане. Държавата-членка по изпращане взема всички необходими мерки и нотифицира държавата-членка по местоназначение за естеството и резултата от извършените проверки, взетите решения и основанията за тези решения.”;

6. Следната секция се добавя след член 15:

„Раздел 3 а

Защитна клауза

Член 15 а

1. Когато в една или повече държави-членки възникне проблем, дължащ се на продукт, за използване при хранене на животни, който е възможно да причини сериозен риск за здравето на човека, здравето на животните или околната среда, и взетите от съответната(те) държава(и)-членка(и) мерки не могат да се справят задоволително с него, Комисията, като действа съгласно процедурата, предвидена в

член 23а, по своя инициатива или по молба на държава-членка, в зависимост от сериозността на ситуацията, незабавно приема следните мерки:

- преустановява пускането в обращение в Общността, употребата при храненето на животни или износ за трети страни на продукти от цялата или от част от съответната(те) държава(и)-членка(и), или от едно или повече предприятия, разположени на територията на Общността, или

- определя специални условия за пускането в обращение в Общността, за употребата при хранене на животни или износа за трети страни на продукти от цялата или от част от съответната(те) държава(и)-членка(и), или от едно или повече предприятия, разположени на територията на Общността,.

2. Въпреки това, при спешност, Комисията може временно да приеме мерките, посочени в параграф 1, след консултация със съответната(те) държава(и)-членка(и) и информиране на другите държави-членки. В срок от десет работни дни, тя поставя въпроса пред Постоянния комитет по фуражите, създаден с член 1 от Решение 70/372/ЕИО* за неговото становище, съгласно предвидената в член 23а процедура, с оглед разширяване, промяна или отмяна на тези мерки.

Когато държава-членка официално информира Комисията за нуждата от предприемане на защитни мерки и когато Комисията не е прибегвала до посочените в параграф 1 мерки, тази държава-членка може да предприеме временни мерки, отнасящи се до употребата или пускането в обращение. Когато държава-членка приеме такива мерки, тя незабавно уведомява другите държави-членки и Комисията. В срок от десет работни дни, Комисията отнася въпроса до Постоянния комитет по фуражите за неговото становище, съгласно предвидената в член 23а процедура, с оглед разширяване, промяна или отмяна на временните защитни мерки, взети от тази държава-членка.

Член 15 б

Комисията информира Европейския парламент за мерките, взети съгласно член 9а и 15а.

* ОВ L 170, 3.8.1970 г., стр. 1.”

7. Следната глава се добавя след член 16:

„ГЛАВА IIIA

ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА ЗА РИСКОВЕТЕ ОТ ХРАНИТЕ ЗА ЖИВОТНИ

Член 16 а

Държавите-членки задължават, отговарящите за предприятия лица, незабавно да информират компетентните органи на държавите-членки, ако имат доказателство,

че партида продукти за хранене на животни, която те са доставили на територията на Общността от трета страна или са пуснали в обращение, и която те държат или притежават:

- надвишава максимално допустимите граници, посочени в раздел А на приложение II към Директива 1999/29/ЕО, над които продуктът не трябва да бъде даван на животни, като храна или да се смесва с други продукти за хранене на животни, или
- не отговаря на една от другите разпоредби, посочени в член 2, параграф 1, буква а) от настоящата директива и поради това несъответствие и с оглед на целта, за която е предназначен, представлява сериозен риск за здравето на човека, здравето на животните или околната среда.

Лицата, отговарящи за предприятията, предоставят всички подробности, позволяващи точната идентификация на съответния продукт или партида продукти и, доколкото е възможно, по-пълно описание на риска, който съответния продукт или продукти представляват, а също и налична информация, полезна за проследяването на продукта или продуктите. Те информират също компетентните органи на държавите-членки за предприетите действия за предпазване от риск за здравето на човека, здравето на животните или околната среда, като представят описание на тези действия.

Държавите-членки дават предписания на лицата, извършващи здравно наблюдение и контрол на стопанства, и за лицата, отговорни за лабораториите, извършващи анализи, същите изисквания за информацията относно рисковете, причинени от продукти за хранене на животни като тези, посочени в член 10 от Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно прилагане на мерките за контрол на определени вещества и остатъчните вещества от тях в живи животни и животински продукти*.

По целесъобразност, компетентните органи прилагат разпоредбите на членове 8, 11 или 13.

Член 16 б

1. Когато компетентните органи на държавите-членки имат информация показваща, на базата на наличните фактори за оценка на риска, че партида продукти за хранене на животни, представлява сериозен риск за здравето на човека, здравето на животните или околната среда, те доказват истинността на получената информация и, по целесъобразност, гарантират, че са взети необходимите мерки, за да не се използва партидата за хранене на животни, че партидата се слага под възбрана и се разследва незабавно:

- естеството на опасността и, по целесъобразност, границите от нежелани вещества,
- възможният произход на нежеланите вещества или на опасността,

за да се направи оценка на рисковете.

По целесъобразност, оценката на риска се разпростира за други партии от същия продукт или други продукти в хранителните вериги за животни и хора, които може да съдържат нежелани вещества или по отношение, на които може да съществува риск, като се вземе предвид всяка добавка от нежелани вещества в други продукти за хранене на животни и възможното рециклиране на опасни продукти в хранителната верига за животни.

2. Когато е потвърдено наличието на сериозен риск, съгласно параграф 1, държавите-членки гарантират, че крайното предназначение на партидата, съдържаща нежелани вещества, включително възможно обеззаразяване, допълнителни действия за пречистването на продуктите, преработка или унищожаване, нямат опасно влияние върху здравето на човека или здравето на животните или върху околната среда и, по възможност, когато нежеланите вещества или съществуващия риск от такива вещества са обхванали и други партии или хранителни вериги за животни и хора, те незабавно идентифицират и поставят под контрол партидите от продуктите, които се считат рискови и също, по целесъобразност, идентифицират живи животни, хранени с рискови продукти и прилагат мерките, предвидени в Директива 96/23/ЕО на Съвета или в други необходими разпоредби на Общността, относно здравето на животните или хранителната безопасност на продукти, от животински произход, като гарантират координация между съответните служби по контрол, за да предотвратят пускането в обращение на рискови продукти и да гарантират засилването на процедурите за отнемане за продуктите, които вече са в обращение.

Член 16 в

1. Когато държава-членка открие, че продукт за хранене на животни, който е пуснат в обращение на нейна територия или на тази на друга държава-членка, или продукт, с произход от трета страна, който е донесен на територията на Общността, за да бъде пуснат в движение в една или повече държави-членки:

- надвишава максимално допустимите граници, посочени в раздел А на приложение II към Директива 1999/29/ЕО, над които продуктът не трябва да бъде използван за хранене на животни или смесван с други продукти за хранене на животни, или

- не отговаря на една от другите разпоредби, посочени в член 2, параграф 1, буква а) на настоящата директива и, поради това несъответствие и целта, за която е предназначен, представлява сериозен риск за здравето на човека, здравето на животните и околната среда,

тази държава-членка незабавно сигнализира Комисията чрез нотификация.

Тя съблюдава за предоставяне на достатъчна информация, за да се идентифицират съответните продукти, да се проследят и, по целесъобразност, да се поставят под контрол и живите животни, които са хранени с тях, и определя предпазни

предвидени, или вече взети мерки, за да подпомогне Комисията да информира подходящо другите държави-членки.

2. Всяка държава-членка незабавно сигнализира Комисията за всякава последваща мярка, взета по отношение на известни опасности, включително информация, относно края на рисковата ситуация.

3. Комисията и държавите-членки създават и прилагат система за бърз обменна информация и осигуряват функционирането ѝ при условията, определени съгласно процедурата, предвидена в член 23, с оглед улесняване предаването и разпространението от една страна на сигналите за тревога, посочени в параграф 1 от настоящия член и от друга, информацията, посочена в член 8, параграф 1.

4. Комисията информира Европейския парламент за мерките, взети за експедитивно предаване и разпространение на сигналите за тревога.

* ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10.”

8. Член 17, алинея 2 се заменя, както следва:

„2. Държавите-членки предвиждат че лицата, отговорни за инспекциите трябва да спазват професионална тайна. Въпреки това, тази разпоредба не влияе на възможността, компетентните органи на държавите-членки да разпространяват информацията, необходима за предпазване на здравето на човека, здравето на животните и околната среда от сериозен риск.”;

9. Член 17а се заменя, както следва:

„ *Член 17а*

1. Без да нарушават разпоредбите на член 15, експерти на Комисията могат, доколкото е необходимо за единното прилагане на настоящата директива, да правят проверки на място в сътрудничество с компетентните органи на държавите-членки. Държавата-членка, на чиято територия се правят проверки, оказва на експертите всякакво съдействие, необходимо за извършване на техните задължения. Комисията информира компетентните органи, държавите-членки и Европейския парламент за резултатите от извършените проверки.

2. Условията и редът за прилагане на настоящия член, и по-специално тези, управляващи мерките за сътрудничество с националните органи, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 23”;

10. Член 22 се изменя и допълва, както следва:

а) следното изречение се добавя в края на параграф 2:

„Тази информация се представя под формата на годишни доклади, съгласно образца, който трябва да се направи, в съответствие с член 23.”

б) в края на параграф 3 се добавя следната алинея:

„Общият синтезиран доклад, посочен в първа алинея, се изпраща на Европейския парламент.”

Член 2

В Директива 70/524/ЕИО на Съвета, член 2, буква к) се заменя, както следва:

„к) „пускане в обращение” или „движение”: притежаването на всеки предназначен за хранене на животни продукт, с цел продажба, включително предлагане за продажба, или всяка друга форма на трансфер, свободен или не, на трети лица, и самата продажба и другите форми на трансфер;”

Член 3

В Директива 96/25/ЕО на Съвета, член 2, буква б) се заменя, както следва:

„б) „пускане в обращение” или „движение”: притежаването на всеки предназначен за хранене на животни продукт с цел продажба, включително предлагане за продажба, или всяка друга форма на трансфер, свободен или не, на трети лица, и самата продажба и другите форми на трансфер.”

Член 4

Член 12, параграфи 3 и 4 от Директива 1999/29/ЕО се отменят.

Член 5

1. Държавите-членки приемат и публикуват, не по-късно от 1 септември 2002 г., необходимите закони, подзаконовни и административни разпоредби, за да приведат законодателство си в съответствие с настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това.

Те прилагат тези разпоредби считано от 1 май 2003 година.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на основните разпоредбите от националното законодателство в областта, уредена от настоящата директива.

Член 6

Настоящата директива влиза сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 7

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 23 юли 2001 година.

За Европейския парламент:

Председател

N.FONTAINE А.

За Съвета:

Председател

NEYTS-UYTTEBROECK